

OLDŘICH KOUTECKÝ

Kde končí stromy a začínají hvězdy

● ■ pointa

Kde končí stromy a začínají hvězdy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ **pointa**

Oldřich Koutecký
Kde končí stromy a začínají hvězdy – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

OLDŘICH KOUTECKÝ

Kde končí stromy a začínají hvězdy

... et onde vien l'enchiostro, onde le carte
chi'i' vo empiendo di voi: se 'n ciò fallassi,
colpa d'Amor, non già defecto d'arte.

Francesco Petrarca, Canzoniere

Obsah

15 Nultá milá	33 Třetí milá
16 Ona jak slunce, on věčné novoluní	34 Téže mne utopit
17 Zbyla možnost poslední, jak ji uvidět; vydat se za studenta.	35 Vílí královna
18 První vize	37 Žádný dřevěný kůl
20 Ve všem dobrém ji vidí a jiné přehlíží	38 Odlož ten břít
23 Jsem růže	39 Vždyť on se rozpadá
24 Nelze kráčet dál, nelze zpět	41 My, páni v černé
25 Kvete tma	42 Směle se vyznává ze své velké lásky
27 Kde končí stromy a začínají hvězdy	45 Žádná, z obou těch nejvyšších, ho nevyslechne
28 První milá	46 Roň slzy
29 Druhá milá	47 A sochou se nyní stává i on sám
	48 Přirozená jako Elvinský les
	49 Míjí ho milostné střely
	50 Korona
	51 V rozpacích se rozjímá před bohem lásky
	53 Bludný les

- 54** Proti své vůli se k ní
v duchu obrací, aby si
připomenul tu líbeznost...
- 55** ... a když mu ji sen zobrazí,
běduje o to víc, že to byl
jen krátký sen.
- 57** Nemrtvý a nesmrtná

III

- 60** Duchcov
- 61** Jsem prázdno
- 63** Epitaf
- 65** Jsem led
- 66** Jsem bezvládí
- 67** Les
- 69** Novoluní ve
vaně, květenství ve mně
- 71** Portál
- 72** Nejsem pilný chovatel

IV

- 74** Druhá vize
- 77** Království
- 78** Kletba
- 81** Potkal jsem ducha
- 81** ~
- 82** Večerní modlitba

V

- 85** Láska
- 86** Jazyk jako jabloňový
květ
- 87** Je Praha Paříž, město
lásky
- 89** Březový háj
- 90** Ledová princezna
- 91** Klid duše
- 93** Sonet sebehoy

Psal se podzim roku dvacet a dva tisíce, psaly se mé verše, a já se vydal na procházku s milou slečnou, které jsem se už dříve svěřil se svou tvorbou, že básním. No, a jak jsme se tak parkem procházeli a navzájem si mezi sebou vyměňovali slůvka, tu se na mne obrátila a pohleděla v tak rozkošném rozohnění, ať ji příště přinesu svou sbírku, že hned jsem začal promýšlet, jak pro ni svazek vyrobím z pár listů, a natolik jsem se rozmyslel – vyrobím pro všechny blízké. A potom dlouho netrvalo dál, než dobrá myšlenka naskytnuta byla: vydat sbírku u nakladatelství Pointa, kterému děkuji právě za to, jak skvěle takovéto fantazie naplňuje skutečností.

Jsem Oldřich, zdravím a pěkně tě tu vítám. Těžko se mi o sobě povídá takhle do prázdna, ale rád o sobě básním, ba o svém nitru. Tento neveršovaný úvod vzniká jako poslední ze všech textů – už mne opustila múza, musím jí ale poděkovat za všechny ty krátké chvíle, které se mnou tráví, jen když se jí zachce; a že se vrátí! Moc děkuji i těm z vás, kdo mi vyjádřili svou přízeň při přání všem snům vzdáleném: vydat svou knihu básní. To by se jistě celé nepodařilo ani bez přísluhy *Ely Prokopové*, věnuje se redakci a korektuře textů, *Johany Kratochvílové*, připravila grafické zpracování a sazbu knihy, a *Jiřího Vlacha*, mého blízkého kamaráda, malíře těchto ilustrací a obálky. I jim patří veliké díky!